

надѣжбы безблагатна природа, прѣстанѣхъ отъ единъ часъ на самъ да разгледвамъ съ любопытство около си, и заспахъ прискърбенъ. Събу-
дихъ ся отъ едно раздрусваніе на колата и ви-
дѣхъ че слѣзъмы на долу между двѣ значител-
ны възвышенія, прѣзъ единъ стрѣмень пѣтъ, прѣзъ
който не съ малко трудъ и прѣмеждіе смжках-
мы ся въ единъ тѣснѣ и дивѣ долини, въ дѣ-
бочинитѣ на коѣто течеше мѣлкомъ и мудномъ
една ничтожна поточка. Пѣтътъ ся свързуваше
чрѣзъ единъ мостъ отъ единъ сводъ, и минуваше
на срѣщъ прѣзъ едно необозримо пространство
на земѣ голѣ и крѣпнѣ. Близу до мостѣтъ, въ
крайтѣ на пѣтя имаше една уединена колиба, на
коѣто видимото запусѣвіе и напушаніе стѣсня-
вахъ сърдцето; до вратата на тѣзи колибѣ сна-
женъ единъ момѣкъ, на когото дългата и руса
кыка бѣше прибрана съ единъ чернѣ панделѣкъ,
цѣпеше дърва. Когато дигнѣ главѣ та мя поздра-
ви въ кратѣ на единъ языкъ мени непознатъ, съ
единъ гласъ малко дивъ но пріятенъ, почудихъ ся
на странноначертаннѣтъ му физиогноміѣ, и на
кроткыйтъ погледъ на синитѣ му очи. На про-
зорецѣтъ видѣхъ единъ женѣ прѣдѣше; вързатка-
та на главѣтъ ѣ, крѣежѣтъ на дрехѣтъ ѣ ся ви-
ждахъ сѣщѣ като на онѣзи идоли които вижда-
мы по гробовеѣ на отколѣшнитѣ голѣмѣкыни. Ни-
то неѣ, нито момѣкътъ можаше да гы прихва-
нешъ за селачаны; напротивъ имахъ видъ съв-